

குறள்நெறி

குறள்நெறி ஓங்கின் குடியரசு ஓங்கும்

நிறுவநர்: செந்தமிழ்மாமணி சி.இலக்குவனார்

மின்னிதழ் 6 | பங்குனி 19, தி.பி 2052 | ஏப்பிரல் 1, கி.பி 2021

சிறப்பாசிரியர் குழு

முனைவர் பொற்கோ

(முன்னைத் துணைவேந்தர்,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்)

முனைவர் இ.சுந்தரமூர்த்தி

(முன்னைத் துணைவேந்தர், தஞ்சைத்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்)

முனைவர் இர.பிரபாகரன்

(மேரிலாந்து, அமெரிக்கா)

முனைவர் அன்புசெயா

(சிட்னி, ஆத்திரேலியா)

பாவலர் முரசு நெடுமாறன்

(மலேசியா)

பேராசிரியர் மன்னர்மன்னன்

(மலேசியா)

பேராசிரியர் பெஞ்சமின் லெபோ

(பிரான்சு)

கவிஞர் அழ.பகீரதன்

(இலங்கை)

பொறியாளர் ச.இராசகுமாரன்

(அயர்லாந்து)

திரு. எலியாசு

(சிங்கப்பூர்)

திருமதி.மதிவதனி பத்மநாதன்

(சுவிட்சர்லாந்து)

திருமதி.தாமரை சீனிவாசராவ்

(கம்போடியா)

திரு.ஞானமுருகன்

(இங்கிலாந்து)

முனைவர் இராம சுந்தரம்

(கொரியா)

தனிநாயக அடிகளார்

(கட்டுரை உள்ளே)

குறள்நெறி

நிகழும் திருவள்ளுவராண்டு தை முதல் நாளிலிருந்து கடந்த மூன்று திங்கள்களாகக் குறள்நெறி இணைய இதழாக உங்கள் உறுதுணையுடன் உலகை வலம்வந்து கொண்டிருக்கிறது. பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து குறள்நெறி போற்றும் சான்றோர்கள் இதன் சிறப்பாசிரியர்களாக அமைந்து அணிசெய்து வருகின்றனர். படியுங்கள்! பகிருங்கள்! பரப்புங்கள்! என்பதே எங்கள் வேண்டுகோள். இவ்விதழ் பயிலும் பல்துறை வித்தகர்களும் தத்தம் துறையறிவு கொண்டு திருக்குறளின் பல்துறைவிளக்க மாட்சியை ஆய்வு செய்து கட்டுரை வழங்குமாறு அன்புடன் வேண்டுகிறோம். இவ்விதழில் இரண்டு பக்கம் வரும்வகையில் குறுங்கட்டுரையாக அமைந்தாலும் போதும்.

புத்தம்புதிய துறைகளின் மூலமும் ஆழமும் திருக்குறளில் அமைந்துள்ளமை அவ்வத் துறையறிஞர்கள் மூலம் அறிதல் இற்றைத் தேவையாகிறது. இலக்கிய ஆர்வலர்கள், மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள் அலுவலர்கள் எனப் பல்வேறு ழக்கைநிலையினரும் பயன்பெறும் வகையில் குறள்விளக்கமும், அதன் துறைநுணுக்கமும், இலக்கிய நலனும், அறிவியல் திறனும் பரப்புதலே இந்த இணைய இதழின் நோக்கம்.

இதனை இணையவழிப் பயில்வோர் தாம் அறிந்த கல்விநிறுவனங்களுக்கும் அலுவலகங்களுக்கும் அனுப்பிக் குறள்நெறி பரவ ஒத்துழைக்குமாறு வேண்டுகிறோம். ஊதியம் கருதாது ஆற்றும் இப் பணியில் உங்களையும் இணைத்துக்கொண்டு குறள்நெறி பரப்பும் பணியில் ஒன்றிணையுமாறு வேண்டுகிறோம். சாதி, சமயம், வட்டாரம், கட்சி எனும் சிமிழ்களில் அடைபட்டுக் கிடக்கும் தமிழர் எழுச்சி கொள்க.

வாழ்க்கை சிறந்திட, மனிதநேயம் மலர்ந்திட அடிமைத்தளைகள் அகற்றிச் சமுதாயம் விடிவுபெறக் குறள்நெறியே தக்க வழிகாட்டியாக விளங்கும்.

படியுங்கள்! பகிருங்கள்! பரப்புங்கள்!

-ஆசிரியக் குழுவினர்.

இயக்குநர்: மறைமலை இலக்குவனார்
இணை இயக்குநர்: பேராசிரியர் முனைவர் தமிழியலன்
துணை இயக்குநர்(ஒருங்கிணைப்பு): பேராசிரியர் முனைவர் பெ.வெற்றிநிலவன்
துணை இயக்குநர்(கல்விப்பணி): முனைவர் திருமதி அ.செயசாலினி இரத்தினமேரி
துணை இயக்குநர்(செய்தித்தொடர்பு): திரு.செ.மன்னர்மன்னன்
துணை இயக்குநர்(மகளிர் தொடர்பு): திருமதி.தாமரை சீனிவாசராவ்
துணை இயக்குநர்(தொழில்நுட்பம்): பொறியாளர் தி.ஈழக்கதிர்
துணை இயக்குநர்(வடிவமைப்பு): திருமதி சுபா அருணாசலம்
உதவி இயக்குநர்(பெருந்தகைகள் தொடர்பு): திரு. சொ.செ.இளங்கோவன்
உதவி இயக்குநர்(ஊடகப் பிரிவு): திரு.நா.முத்துவேலன்

இணையவழி இலவசத் தனிச்சுற்றுக்கு

விற்பனைக்கு அல்ல.

நீரின்றி அமையாது உலகு

- செயசாலினி இரத்தினமேரி

முனைவர் செயசாலினி இரத்தினமேரி நிறுவனச் செயலாண்மைத் துறையில் பட்டப்படிப்பும் எம்.எசு.சி.எம்.ஏ.எம்.எட்.. எனும் முதுகலைப் பட்டங்களும் இளமுனைவர் பட்டமும் பெற்ற கல்வியாளர்.புங்காநகர் இறைப்பணி உயர்நிலைப்பள்ளியில் பதினைந்து ஆண்டுகளாக ஆசிரியர். ஆசிரியப் பணியில் தொடர்ந்து ஆறு ஆண்டுகளாக மாணவர்கள் பொதுத்தேர்வில் 100% தேர்ச்சி பெறச் செய்த இவர் திறமையைப் பாராட்டி அரிமாக் கழகம், தமிழ்வுளர்ச்சித்துறைஆகியவை இவருக்கு நல்லாசிரியர் விருது வழங்கிப் பாராட்டியுள்ளன.மேலும் பல்வேறு விருதுகள் இவர்தம் சிறப்புத் திறனுக்குச் சான்றுகூற அணிவகுத்து நிற்கின்றன.பல்வேறு தமிழ் அமைப்புகளில் பட்டிமன்றப் பேச்சாளராகவும் நடுவராகவும் வெற்றிவலம் வரும் இவர், திங்கள்தோறும் இருபத்துநான்காம் நாள் நம் கல்விக்கழக வெளியீடாக வெளிவரும் 'குறள்விருந்த' இணைய இதழின் இணையாசிரியர் ஆவார்.

அறிவியலின் ஆயிரம் கரங்களும் அனைத்து திசைகளிலும் பரந்து விரிந்து இவ்வலகையே ஒரு கைப்பிடிக்குள் கொண்டு வந்துவிட்டது. உலகின் எந்த பகுதியில் வசித்தாலும் அனைத்து விலங்குகளுக்கும் தாவரங்களுக்கும் தண்ணீர் இன்றியமையாத ஒன்று.

இதன் முதன்மை உணர்ந்தே வள்ளுவத்தில் கடவுள் வாழ்த்துக்கு அடுத்த இடத்தில் வான் சிறப்பு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக நீரின்றி அமையாது உலகு என்கிறார்.

அதிகரித்து வரும் மக்கள் தொகைக்கும் புவி வெப்பமயமாதலுக்கும் இடையே தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுத் திணறிக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் தண்ணீர் பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தும் விதமாக 1993 முதல் மார்ச்22 ம் தேதி உலக தண்ணீர் தினம் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

"தண்ணீர்;பருவநிலை மாற்றம்" என்பது இந்த ஆண்டின் மையக்கருத்து.

நீர் இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும் வான் இன்று அமையாது ஒழுக்கு -குறள்-20, வான்சிறப்பு

"நீர் இல்லாவிடின் எந்த உயிரும் வாழாது உலக ஒழுங்கு கெடும்;மழை இல்லாமல் ஒழுக்கமும் நிலைபெறாது" என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

450 கோடி ஆண்டு வயதான இப்பூமி எரிமலைக்குழம்பில் இருந்து தோன்றியபோது பாறைகளுடன் கூடிய கடின அமைப்புக் கொண்டிருந்தது. இப்பாறைகளில் மழை பொழிந்தபோது சிற்றோடைகளாக ஓடி அவை ஆறுகளாகி பின்னர் ஆறுகள் ஒருங்கிணைந்து கடலாகியது மழை நின்றபின் தேங்கிய நீர் உலகைக் கட்டமைத்தது.

நீரின் பொருண்ம நிலையில் எந்த ஒரு தேக்கமும் புதிய மாற்றத்தை உண்டாக்கும். இத்தகைய மாற்றம் நீரின் தன்மையைச் சொல்லும் நன்னீராக உவர்ப்பு நீராகக் கருதப்படுகிறது.

பல கனிம படிவங்களில் தண்ணீர் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. இவற்றை வெப்பநிலை வேதி மாற்றங்கள், குளிர் நிலை வேதிமாற்றங்கள் என இருவகையாகக் காணலாம்.

இயற்கையில் ஏற்படும் வேதி மாற்றங்கள் பெரும் பூகம்பங்களால் ஏற்படுகின்றன.

குளிர் நிலை மாற்றம் பெரும்பாலும் தண்ணீராலேயே ஏற்படுகின்றன. குளிர்நிலையில் ஏற்கனவே இருந்த கனிமங்கள் குழைய தொடங்குகின்றன.

நீர் ஆவியாகி புதிய மாற்றங்கள் உருவாக்கக் காரணமாகிறது. நம் உடல் வேர்த்து மீண்டும் குளிர்கின்றபோது நம் உடலில் உப்பு பூப்பது இதனால் தான் ஆக உலகைக் கட்டமைக்கும் பணியில் நீரின் பங்கு எத்தனை முக்கியம் என்பதை குறிப்பால் உணர்த்தவே நீர் இன்றி அமையாது என்றார் வள்ளுவர் நீர் சேமிப்பு, நீர் பாதுகாப்பு இரண்டினைக் குறித்தும் விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த வேண்டும்.

தூய்மையான நலம் மிக்க எதிர்காலத்தை உருவாக்குவதற்கான பணியாக இதனைக் கருத வேண்டும். நீருக்கு நிறம், மணம் சுவை குணம் ஏதுமில்லை என்றாலும் எத்தனை சுவையான மென்பானத்தாலும் நீரின் இடத்தை இட்டு நிரப்ப முடியாது என்பதே உண்மை.

தாகம் தணிப்பது மட்டுமல்ல நீரின் சமநிலையில் தான் உடலின் சமநிலை காக்கப்படுகிறது. நீர் ஆதாரத்தை எவ்வளவுக்கு எவ்வவு பயன்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு பயன் படுத்திவிட்டு அது பற்றாது என மேலும்மேலும் தண்ணீரைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம்

கடவுள் படைப்பில் அனைத்து உயிரிகளும் சமம். அதன் தேவைகளும் சமமே. ஆனால் இதற்கு ஒத்துவராத பேராசை மனங்கள் மற்ற உயிரிகளிடமிருந்து தண்ணீரையும் பறித்து தனக்கே பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறது.

ஆறு, குளம், ஏரி, ஓடை, கிணறு எல்லாம் மறைந்து ஆழ்துளைக் கிணறுகளாகி தண்ணீர் "கேள் வாட்டர் " என்று அழைக்கப்படும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது.

எத்தனை நாளைக்கு நிலத்தடிநீரை உறிஞ்ச முடியும்?

நீரைப் பயன்படுத்தும் நமக்கு நீரைச் சேமிக்கும் பழக்கமோ பொறுப்புணர்வோ இருப்பதில்லை இரண்டாயிரத்து ஐம்பத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வள்ளுவன் உரைத்தது குறித்து இன்னும் கவலை கொள்ளாமல் இருக்கிறோம் அறிவியலாளர்களின் கூற்றுப்படி இன்னமும் அக்கறை கொள்ளாவிட்டால் அடுத்த உலகப்போர் நீரின் பொருட்டே நிகழும் சுற்றுச்சூழல் குறித்து அக்கறை கொண்டு முன்னோக்குப் பசுமை திட்டங்களை வகுத்து நீர் மேலாண்மை செய்ய வேண்டும்.

இதனையெல்லாம் உற்று நோக்கினால் உலகின் இயக்கம் ஒரு விதியின் கீழ் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளதை புரிந்து கொள்ளலாம். அந்த விதியின் அடிப்படையே நீரின் பயன்பாடு ஆகும். நீரின்றி அந்த விதி பயன் படாது

வள்ளுவன் வழி நின்று சொல்லுவோம் நீரின்றி அமையாது உலகு என்பதை மனத்தில் நிறுத்துவோம்.

அடுத்த தலைமுறைக்கான நீரைச் சேமிப்போம்; நீர்வளத்தைக் காப்போம்

பட்டிமன்றம் ஓர் வரலாறு - 3

- பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன்

முதுபெரும் பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன் அவர்கள் நம் குறள்நெறி இதழின் நிறுவனர் செந்தமிழ் அரிமா சி.இலக்குவனார் அவர்களுடன் மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரியில் பணியாற்றியுள்ளார். பட்டிமன்றப் பொழிவில், அறுபதுகளில் கோலோச்சிவந்த பேராசிரியர் கண.சிற்சபேசன் அவர்கள் திருக்குறள் தொடர்பான பட்டிமன்றங்களின் வரலாறு குறித்து ஒரு தொடர்கட்டுரையைக் கடந்த இரு இதழ்களில் வழங்கியுள்ளார். அதன் மூன்றாம் பகுதி இங்கு வெளிவருகிறது. ஆர்வலர்க்கு விருந்தாகத் தொடர்ந்து வெளிவரும்

நாங்கள் பட்டிமன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்குச் சென்று வந்த அனுபவங்களே சுவைமிக்கவை. அவற்றுள் சிலவற்றை நினைவுகூர்கிறேன். ஒரு ஊரில் நிகழ்ந்தது. தென்காசி என்று நினைவு: பட்டிமன்றம் மிகச்சுவையாக நடந்து கொண்டிருந்தது. நிகழ்ச்சி நடந்த இடம் திருக்கோவில் முன்பாக.

நான் நடுவர். பெரும்புலவர் நமச்சிவாயம் ஓரணித்தலைமை, சாலமன் பாப்பையா மற்றோர் அணித்தலைமை. பிற பேச்சாளர்கள் தமது வாதங்களை முடித்து அந்தந்த அணித்தலைவர்கள் தத்தம் கட்சிகளின் தொகுப்புரைகளை வழங்கவேண்டிய நேரம். எங்கிருந்தோ காத்துக்கொண்டிருந்த மழை வேண்டுமென்றே- அல்ல, அல்ல- பட்டிமன்றம் வேண்டாமென்றே பொழியத் தொடங்கியது.

நிகழ்ச்சி அமைப்பாளர்கள் எங்களைக் கோயில் முன் மண்டபத்தில் அமரவைத்துவிட்டு ஒலிபெருக்கிகள் விளக்குகள் ஆகியவற்றை மிக விரைவாகத் திருக்கோயில் முன் மண்டபத்தில் மாற்றியமைத்து வேகவேகமாக எங்கள் பேச்சுக்களைத் தொடருமாறு கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

நான் "பெரியோர்களே! தாய்மார்களே இரு அணியினரும் தமது வாதங்களை முடித்திருக்கிறார்கள். இப்போது அணித்தலைவர்கள் இருவரும் தத்தம் கட்சியின் வாதங்களைத் தொகுத்து வழங்குவார்கள். நேரத்தின் அருமை கருதி இருவரையும் ஆளுக்குப் பதினைந்து மணித்துளிகள் பேசுமாறு வேண்டுகிறேன்" என்று கூறினேன்.

முன் வரிசையில் அமர்ந்து இதைக் கேட்ட ஒரு தொண்டுகிழவர் (அந்த ஊரில் தொண்டுசெய்தே கிழவர் ஆனவர் என்று பின்னர் தெரிந்துகொண்டேன்) எழுந்து நின்று,என்னைவிடஉரத்த குரலில் "15 மணித்துளிகள் என்னய்யா 15 மழைத்துளிகள்! அவர்கள் இருவரும் நோக்கம் போலப் பேசட்டும். அதற்கப்புறம் நீங்கள் விருப்பப்பட்ட நேரம் பேசுங்கள், நாங்கள் எல்லாம் எங்கே வெளியே போகப் போறோம், மழை விடியற வரையிலே விடாது போல இருக்கே" என்று முழங்கியவர் கூட்டத்தைப் பார்த்து "என்னய்யா! நான் சொல்றது சரிதானே"? என்று கேட்க, கூட்டத்தினர் அனைவரும் ஒரேகுரலில் "நீங்க சொன்னா சரிதான் பெரியவரே" என்று இசைவு நல்கினர்.

பிறகுதான் பார்த்தேன் பெரியவர் கையில் இரும்புப் பூண் போட்ட பெரிய தடி இருந்தது.

பட்டிமன்றத்தின் தலைப்பு : "திருவள்ளுவரின் கருத்தின்படி நாடு செழிக்கப் பெரிதும் காரணம் வான்மழையா? கோன்முறையா?".

அன்றைக்கு நான் மட்டும் கோன்முறை என்று தீர்ப்பு சொல்லியிருந்தால் என்னைக் கோன்முறை செய்திருப்பார்கள் ஊர்மக்கள். ஆனால் பட்டிமன்ற நிகழ்ச்சி முடிகிறவரை எனது கவனம் முழுதும் கனமழையின் மீதே இருந்தது. மழைவிட்டால் ஒரு நிலையில் மகிழ்ச்சி. மழை விடாது பெய்தால் மற்றொரு நிலையில் மகிழ்ச்சி. இதில் விந்தை என்னவென்றால் நிகழ்ச்சி முடிவில் தேடிப்பார்த்தால் மக்களுக்கு வாக்களித்து அவர்களது வாக்குறுதிகளையும் பெற்றுக் கொண்ட பெரியவரைக் காணவில்லை. நான் சுற்றும் முற்றும் பார்ப்பதைப் பார்த்த கடலை விற்றுக் கொண்டிருந்த சிறுவன் சொன்னான் "ஐயா பெரியவரைத் தேடறீங்களா? அவரு அப்பவே வூட்டுக்குப் போயிட்டாரு. நீங்க என்ன முடிவு சொல்றீங்கன்னு கேட்டுக்கிட்டு மறக்காம நாளைக்கு என்னை வந்து சொல்லச் சொல்லியிருக்காரு. சொல்லிட்டு என் குடையைத் திரும்ப வாங்கிக்கச் சொல்லி யிருக்காரு. எனக்கு நீங்கதான் ஒரு நல்ல முடிவா சொல்லணும். இல்லன்னா என் குடையும் பிஞ்சு என்முதுகும் பிஞ்சு போயிடும்" என்று தழுதழுத்த குரலில் சொல்லிய அந்தப் பிஞ்சு உள்ளத்திற்கு என் மனம் இரங்கியது. என் பக்கத்திலிருந்த குடையை எடுத்து அவனை மேடைக்கு அழைத்து வழங்கினேன். குடை யாருடையதோ? கொடைமட்டும் என்னுடையது!

அந்தச் சிறுவனைப் பார்த்தபோது

"உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிறறை நிலை முனியாது கற்றல் நன்றே".
என்ற வரிகள் என் நினைவிற்கு வந்ததைவிட

"செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்குக் கீழ்த் தங்கும் உலகு"
என்ற நாயனாரின் திருக்குறள் எனக்கு அதிகம் நினைவில் வந்து வாட்டியது. கைக்கும் என் சொற்களைப் பொறுத்துக் கொண்ட அந்தச் சிறுவனின் தலை அப்பொழுதே கவிகைக் கீழ்த் தங்கிற்றே!

சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக்கொல்லி

- முனைவர் இர. பிரபாகரன் (மேரிலாந்து, அமெரிக்கா)

இக் கட்டுரையாசிரியர் முனைவர் இர.பிரபாகரன் கடந்த பத்தாண்டு ஆண்டுகளாக வலைத்தளங்களில் சங்க இலக்கியம் மற்றும் திருக்குறள் சார்ந்த பாடல்களுக்கு உரைகளும் அவற்றோடு தொடர்புள்ள கட்டுரைகளும் எழுதிவருகிறார். உலகெங்கும் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து முனைவர் இர.பிரபாகரன் அவர்களின் கட்டுரைகளைப் படித்து மகிழ்ந்தனர். வெல்க இவரது தமிழ்ப்பணி!

பிறர் நமக்குத் தீங்கிழைத்தாலோ, நம்மை அவமதித்தாலோ, நம்மிடம் முறை தவறி நடந்து கொண்டாலோ, நம்மீது சினங்கொண்டாலோ, நாம் எதிர்பார்த்தது நடைபெறாவிட்டாலோ நாம் சினமடைகிறோம். 'சினங்கொள்வதுமனிதஇயல்பு.' என்றும் "சினம் என்பது ஒரு வலிமையான உணர்வு. சிலர் மற்றவர்களைவிட அதிகமாகச் சினங்கொள்கிறார்கள்." என்றும் உளவியல் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

மேலும், "சராசரியாக, ஒரு மனிதன் ஒருநாளைக்கு ஒருமுறை சினங்கொள்கிறான்; மூன்று முறை எரிச்சலோ அல்லது சலிப்போ அடைகிறான்." என்பது சில உளவியல் அறிஞர்களின் கருத்து. வேறு சில உளவியல் அறிஞர்கள், சராசரியாக ஒரு மனிதன் ஒருநாளைக்குப் பதினைந்து முறை கோபமடைகிறான் என்று கூறுகின்றனர்.

நம்முடைய சினத்தின் வலிமையையும், ஒருநாளைக்கு எத்தனை முறை சினங்கொள்கிறோம் என்பதையும் பொறுத்து நம்முடைய சினம் நமது உடலையும் உள்ளத்தையும் பாதிக்கிறது என்பதில் மருத்துவர்களும் உளவியல் அறிஞர்களும் கருத்தொற்றுமை உடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

சினத்திற்கு எங்கும் இடமில்லை

நம்மைவிட மெலியவர்கள் (நம்குழந்தைகள், நம்மைவிட இளையவர்கள் அல்லது நம்மிடம் பணிபுரிபவர்கள் போன்றவர்கள்) நாம் விரும்பாத செயல்களைச் செய்தால், நம்மில் பலரும் அவர்களிடம் சினங்கொள்கிறோம். இது நமது சமுதாயத்தில் பல குடும்பங்களில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சி. தம்மைவிட மெலியவர்களிடம் சினங்கொள்வதற்குத் தமக்கு உரிமை இருப்பதாகவே பலரும் கருதுகிறார்கள். ஆனால், நம்மைவிட வலியவர்களிடம் (நம்மைவிட மூத்தவர்களிடம், நம்முடைய மேலதிகாரிகளிடம், நம்மைவிட வலிமை மிகுந்தவர்களிடம்) நமது சினத்தைக் காட்டுவது முறையன்று என்று கருதியோ அல்லது நமது சினத்தை வெளிப்படுத்தினால் தண்டனை கிடைக்கும் என்ற அச்சத்தாலோ, அவர்களிடம் நம்மில் பலரும் சினங்கொள்வதில்லை. சினங்கொள்வது தவறு என்று உணர்ந்தால், மெலியவர்களிடமும் சினங்கொள்ளாமல் இருக்கவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு சினங்கொள்ளமுடியாத இடங்களில் நாம் சினங்கொள்ளாமல் இருப்பதால் என்னபயன் (குறள் - 301) என்று வள்ளுவர் கேட்கிறார். சினங்கொள்ள முடியாத வலியவரிடத்தில் சினங்கொண்டால், அது தனக்குத் தீமையாய் முடியும்; சினம்

செல்லக்கூடிய மெலியவரிடத்தில் அதுதோன்றினாலும், அதைவிடத் தீமை தருவன பிற எதுவும் இல்லை (குறள்-302). சினத்தால் தீமைகள் தொடர்ந்து வருவதால், வலியார், மெலியார்என்றுகருதாமல், யாரிடத்திலும் சினங்கொள்வதை மறந்துவிடவேண்டும் (குறள் - 303) என்பது வள்ளுவரின் கருத்து.

செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான் அல்லிடத்துக்
காக்கின்என் காவாக்கால் என்? (குறள் - 301)

செல்லா இடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்
இல்அதனின் தீய பிற. (குறள் - 302)

மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும் தீய
பிறத்தல் அதனான் வரும். (குறள் - 303)

வள்ளுவரைப் போலவே, பிளேட்டோ (Plato) என்ற கிரேக்க மெய்ப்பொருளியலாளர், "யாரிடம் சினங்கொள்ள முடியுமோ அவர்களிடத்தும், யாரிடம் சினங்கொள்ளமுடியாதோ அவர்களிடத்தும் சினங்கொள்ளக் கூடாது." என்கிறார். அதாவது, யாரிடத்தும் சினங்கொள்ளக்கூடாது என்றுஅவர்கூறுகிறார். வேறு பல அறிஞர்களும் சினங்கொள்வது ஒரு தீயசெயல் என்பதில் வள்ளுவரோடு கருத்து ஒற்றுமை உடையவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள்.வள்ளுவர் வகுத்த வாழ்வியல் நூலாகிய குறள்நெறி போற்றுவோம்! கூடா ஒழுக்கமெனக் கருதிச் சினத்தைத் தவிர்ப்போம்!!

திருவள்ளுவரின் உறுதி

- முனைவர் மு.முத்துவேலு

முனைவர் மு.முத்துவேலு ஆட்சிமொழிக்குழு ஆணைய உறுப்பினராக விளங்கி ஆட்சித்தமிழ்ச் சொற்கோவை வளர்ச்சியுறப் பணியாற்றி வருகிறார். கூட்டுறவுத் தணிக்கைத் துறையில் ஒன்பது ஆண்டுகளும் தலைமைச் செயலகத்தில் மொழிபெயர்ப்புப் பிரிவில் ஐந்து ஆண்டுகளும் பணியாற்றியபின் கல்லூரிக்கல்வித் துறையில் அரசினர் கல்லூரிகளில் இருபத்துமூன்று ஆண்டுகள் பேராசிரியப் பணியாற்றியுள்ளார். மத்தியச் செம்மொழித் தமிழாய்வு நிறுவனத்தில் ஐந்து ஆண்டுகள் பதிவாளராகப் பணியாற்றி அதன் வளர்ச்சிக்கு வலிமையான அடித்தளம் அமைதற்குத் தம் பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளார்

தமிழ் மொழிக்கு வழங்கும் அடைமொழிகள் வெறும் அழகுமொழிகள் அல்ல; அவை, பொருள் பொதிந்தவை. 'என்றுமுள தென்றமிழ்' என்றான் கம்பன். தமிழின் தொன்மையைக் கண்டறிய இயலாது என்பதை 'விண்ணோடும் உடுக்களோடும் எங்கள் அன்னை பிறந்தாள்' என்றார் பாவேந்தர். இந்த இறவாப் புகழடைய தமிழுக்கு இழுக்கு வந்துவிடுமோ என்று ஒருகால் எண்ணிய பாரதி, 'அவ்வாறு வருவதற்கு எந்நாளும் வாய்ப்பில்லை' என்று வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்.

வண்டமிழ் வானும் மண்ணும் வாழும் நாள் வரையிலும் வாழும் என்பதற்குக் காரணங்களாக, பாரதி தமிழில் இருக்கும் மூன்று இலக்கியங்களின் பெயர்களைக் கூறுகிறாள். முதலில் சிலப்பதிகாரச் செய்யுளைக் குறிப்பிட்டு, அடுத்ததாக வள்ளுவத்தைக் குறிப்பிடும் போது,

'சிலப்பதிகாரச் செய்யுளைக் கருதியும்,
திருக்குறள் உறுதியும் தெளிவும், பொருளின்
ஆழமும், விரிவும், அழகும் கருதியும்' (தமிழ்ச் சாதி - 20 - 22)
என்று குறட்கருத்துக்களின் ஐந்து இயல்புகளை அடுக்கிக் காட்டுகிறாள்.

திருக்குறள் கூறும் கருத்துக்களில் காணப்படும் உறுதி, தெளிவு, பொருளின் ஆழம், விரிவு, அழகு என்ற இவ்வவைந்தனுள் நான் உறுதியென உணர்ந்த சில குறட்பாக்களில் சிலவற்றை மட்டும் விளக்கிட விழைகிறேன்.

திருவள்ளுவர் தான் உறுதியாக உரைக்கும் கருத்துக்களைச் சுட்டுவதற்கு 'யாம்' என்னும் தன்மைப் பன்மையைப் பயன்படுத்துவதைக் காணலாம்.

மக்கட் பேற்றை உயர்வாகக் கூறும் இடத்தில்,
'பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பேறு அல்ல பிற' (மக்கட்பேறு, குறள்: 61)
என்றும், வாய்மை என்னும் அறத்தை வலியுறுத்தும்போது,
'யாம்மெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற' (வாய்மை, குறள்: 300)

என்றும், உறுதியாகக் கூறுவதைக் காணலாம்.

அடுத்த நிலையில் ஓர் அறத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் போது அதன் நிலையில் இருந்து சிறிதும் தளராமலும் அசையாமலும் இருக்க வேண்டும் என்பது வள்ளுவம்.

மனிதன் பழிமலைந்து பொருள் செய்தலோ, வஞ்சனையால் பொருள் ஈட்டுதலோ வள்ளுவனுக்கு உடன்பாடில்லை என்பதை 'வினைத்தாய்மை' அதிகாரத்தில், விளக்குகிறான். ஒருவனுக்கு வாழ்க்கையில் எத்துணைத் துன்பங்கள் தொடர்ந்து வந்தாலும், தன் உயிரே போனாலும் தீயவை செய்து, அறம் தவறிய செயலாற்றி, உயிர் பிழைப்பது கூடாது என்பது வள்ளுவன் கொள்கை. தன் உயிருக்காக இல்லை அதைவிட உயர்ந்தது அவன் தாயின் உயிர். ஒரு மனிதனை இந்த உலகிற்கு வழங்கிய அவன் கண்முன்னே தோன்றுகிற கடவுளாகக் காட்சி தருகிற அவனது தாயே பசியில் வருந்துகிறாள். அவள் உயிர் போகும் என்றாலும், சான்றோர் பழிக்கும் வினையைச் செய்யக் கூடாது என்கிறார் வள்ளுவர். இதில் தான் வள்ளுவர் எத்தனை உறுதியாக இருக்கிறார் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது வியப்பெழுகிறது.

'ஈன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினும் செய்யற்க

சான்றோர் பழிக்கும் வினை' (வினைத்தாய்மை, குறள்: 656)

செயலுக்கான 'காரணம்' எத்துணை இன்றியமையாததாக இருந்தாலும் கூட அறம் நீங்கிய செயலைச் செய்யவே கூடாது; என்பதில் வள்ளுவர் வலியுறுத்தும் வினைத்தாய்மையின் உறுதி வெளிப்படுகிறது.

தீவினை செய்பவர்களைக் கெடுதல் விடாமல் சென்று சேரும் என்பதை வள்ளுவரின் உள்ளம் உறுதியாக நம்புகிறது.

'ஒருவனுடைய நிழல் அவன் செல்லும் இடங்களில் எல்லாம் அவனைத் துரத்திக் கொண்டே வருவதைப் போல, ஒருவன் செய்த தீவினையால் உண்டாகும் கேடும் அவனை விடாது துரத்திக் கொண்டே வரும்' என்னும் உவமையில் வள்ளுவர் இக்கருத்தை விளக்குகிறார்.

இக்குறளைப் படித்த இளைஞர், 'ஒருவரது நிழல் எப்போது தோன்றும்; அவர் வெளிச்சத்தில் இருந்தால் தானே தோன்றும்; அவர் மீது ஒளி விழுந்தால்தானே நிழல் தோன்றும், அவர் இருளில் ஒளிந்து கொண்டால் அவரது நிழல் எப்படித் தோன்றும்? என்ற வினாவை எழுப்புகிறார். வள்ளுவர் 'ஒரு மனிதனை விட்டு நிழல் எப்போதும் நீங்குவதே இல்லை; இருளிலும் அவன் நிழல் அவனைத் தொடர்கிறது. ஆம்! இருளில் ஒருவனது நிழல் அவன் உள்ளங் கால்களுக்குக் கீழே தங்கியிருக்கிறது. அந்த மனிதன் இருட்டில் இருப்பதால் அவனால் அந்த நிழலைப் பார்க்க முடியவில்லை' என்று அழுத்தம் திருத்தமாக உரைக்கின்றார்.

'தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை

வீயாது அடிஉறைந் தற்று' (தீவினையச்சம், குறள்: 208)

என்னும் குறளைப் பாருங்கள்! உள்ளுந்தோறும் உள்ளுந்தோறும் உள்ளம் உருக்கும் வள்ளுவரின் உறுதியை உணரலாம்.

தன்னைத் தான் காத்துக்கொள்ள ஒருவன் சினத்தைக் காக்கவேண்டும். என்று, வெகுளாமையை வலியுறுத்தும் வள்ளுவர், சினத்தால் கேடு வருவது உறுதி, அதனை மறுப்பதற்கில்லை என்பதை நம் மனத்தில் பதிய வைப்பதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டைக் கூறுகிறார்.

‘ஒருவன் தரையில் தன் கையால் ஓங்கி அறைந்தால் அவன் கை வலிப்பது உறுதி அல்லவா? அதைப்போலவே ஒருவன் சினம் கொண்டு செயலாற்றினால் அவனுக்குக் கேடு வருவது உறுதி’ என்பது வள்ளுவரின் வாதம்.

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. (வெகுளாமை, குறள்: 307)

ஒரு செயலுக்கு எதிர்வினை உண்டு என்று உறுதிபடக் கூறுவதற்கு வள்ளுவர் காட்டும் இந்த உவமையினும் வேறென்ன விளக்கம் அமைய முடியும்?

உலக மொழிகளில் உலவும் அற நூல்களில் வள்ளுவம் உயர்ந்தோங்கி நிற்கின்றது. இதற்கு முதன்மைக் கூறாக இருப்பது, அது கூற வந்த அறக் கருத்தை உறுதிபடக் கூறுவதாகும். எவ்விதச் சாய்வும், தளர்வுமின்றி அமையும் வள்ளுவத்தின் உறுதிப்பாடே தமிழரின் அறக்கோட்பாட்டின் ஆணி வேராக இருந்து பெருமை சேர்க்கிறது, என்பதில் ஐயமில்லை.

தனிநாயக அடிகளாரின் ஒப்பாய்வு நோக்கில் திருக்குறள்

- மறைமலை இலக்குவனார்

உலகமெலாம் தமிழைப் பரப்பும் பணியையும் தமிழ் இலக்கியங்களை உலகமொழிகளுக்குக் கொண்டுசெல்லும் பணியையும் வரலாறு போற்றும் வண்ணம் தம் வாழ்நாளெல்லாம் ஆற்றிய தமிழறிஞர். வணக்கத்திற்குரிய தந்தை தனிநாயக அடிகளார் ஆவர்.

தமிழறிஞர்களுள் மட்டுமன்று-உலகத்தில் அவர் காலத்திலும் இக் காலத்திலும்- மொழியறிஞர்களுள்ளே அவருக்கு இணையாக வேறொருவரைச் சுட்டல் இயலாது. தனிநாயக அடிகளார் தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி, கிரேக்கம், இலத்தீன், எபிரேயம், பிரெஞ்சு, செர்மனியம், இத்தாலியம், போர்த்துகீசியம், எசுபானியம், உருசியம், சிங்களம், மலாய் என்னும் பதினான்கு மொழிகளில் புலமைவாய்ந்தவர். இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தை அடுத்த கரம்பொன் என்னும் ஊரில் பிறந்த அடிகளார், இந்தியா, மலாயா, சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து, கம்போடியா, வியத்துநாம், அமெரிக்க ஐக்கியநாடு, பனாமா, மெக்சிகோ, பெரு, அர்சண்டீனா, ஈக்குவதோர், சிலி, பிரேசில், உருகுவே, டிரினிடாட்,, மாற்றினிக், சோவியத்துஒன்றியம், இங்கிலாந்து, பிரான்சு, இத்தாலி, செருமனி, ஆத்திரியா, கிரீசு, போர்த்துகல், சுபெயின், நார்வே, சுவீடன், தென்மார்க்கு, பின்லாந்து, சுவீட்சர்லாந்து, ஆலந்து, பெல்சியம், செனகல், காங்கோ, அல்சீரியா, துனீசியா, எகிப்து, சூடான், எத்தியோப்பியா, உகாண்டா, கென்யா, தான்சானியா, மொரீசியசு, துருக்கி, இலெபனான், ஈராக், ஈரான், பர்மா, இந்தோனேசியா, சப்பான் ஆகிய ஐம்பத்தொரு நாடுகளில் பயணம் செய்து வரலாறு படைத்த அறிஞராவார். தாம் சென்ற நாடுகளில் வழங்கும் மொழிகளில் தமிழ் இலக்கியம், கலை, பண்பாடு ஆகியவற்றை விளக்கும் விரிவுரைகளை வழங்கியுள்ளார். தமது உலகப் பயணத்தின்மூலம் உலகின் எந்தவொரு நாட்டிலும் எந்த மொழியறிஞரும் ஆற்றாத அருஞ்செயலைச் செய்துள்ளார்

தனிநாயக அடிகளாரின் ஒப்பியல் ஆய்வுப் பணிகள்:

தமிழறிஞர்களுள் ஒரு தனித்த சிறப்புவாய்ந்த நாயகராகத் தனிநாயக அடிகளார் புகழ்நிறுவியுள்ளார். பதினான்கு மொழிகளில் புலமையும், ஐம்பத்தொரு நாடுகளில் பயணம் செய்து மக்களோடு பழகிப் பல்வேறு பண்பாட்டுச் சூழல்களையறிந்த பட்டறிவும், வாய்க்கப்பெற்ற தனிநாயக அடிகளார், தமது அறிவின் விரிவினாலும், புலமையின் ஆழத்தாலும் ஆய்வுலகின் கலங்கரைவிளக்கமாகத் திகழ்ந்தார். அவரது முன்னோடிப் பணிகள் நெடுங்காலத்திற்குத் தமிழ் ஆய்வாளர்களுக்கு வழிகாட்டும் ஆற்றலும் தொலைநோக்கும் கொண்டவை.

பன்மொழிப்புலமை, இடைவிடாத உலகப் பயணம் ஆகியவற்றின் விளைவாக அடிகளார் எழுதிய அனைத்து நூல்களுமே ஒப்பாய்வுநோக்கில்தான் அமைந்தன.

முன்மாதிரியான ஒப்பியல் ஆய்வாளர்:

'பண்டைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் கல்விச் சிந்தனை' என்னும் தமது முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வேட்டில் 'ஒப்பியல் கல்வி' அல்லது 'கல்வி ஒப்பாய்வு' என்பதனைக்

கருப்பொருளாகக் கொண்டு கல்விச் சிந்தனை பண்டைய இந்தியாவில்(கி.மு.600-கி.பி.300) விளங்கிய திறத்தை ஒப்பாய்வு நோக்கில் விளக்கியுள்ளார்.பழந்தமிழ் இலக்கியம் கல்வி தொடர்பாக வழங்கும் சிந்தனைகளுடன் சமண,பௌத்த,வைதீக நூல்கள் 'கல்வி-ஆசிரியர்-மாணவர்' தொடர்பாக வழங்கும் செய்திகளைத் தக்க எடுத்துக்காட்டுகளுடன் ஒப்பாய்வு செய்துள்ளார். கிரேக்க, உரோமானிய, சீனச் சிந்தனைகளையும் தமது ஒப்பாய்வுக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

“கிறித்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் நிலவிய பண்டைய இந்தியக் கல்விமுறை குறித்த ஆய்வு துல்லியமாகவும், அனைத்துமளாவியதாகவும் விளங்கவேண்டும் என்பதற்காக இலக்கியச் சான்றுகளுடன் அமைவுறாது,நினைவுச்சின்னங்கள், கல்வெட்டுகள், தொல்லியல்துறை வழங்கும் தரவுகள் ஆகியவற்றையும் ஆய்வுமூலமாகக் கொள்ளல் இன்றியமையாதது.இலக்கியச் சான்றுகள் என்னும் வகையில் (தமிழுடன்) பண்டைய சமற்கிருத இலக்கியங்களை மட்டுமன்றி,பண்டைய பாலி இலக்கியங்களையும் -(சமற்கிருத இலக்கியத்தில் கூறப்படாத சமூக அமைப்புகள் பற்றிய தரவுகளுக்காக) ஆய்வுமூலமாக இணைத்துக்கொள்ளல் தேவையாகிறது.அயல்நாட்டுச் செய்திகளுக்காக கிரேக்க,இலத்தீன்,சீன இலக்கியங்களையும் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.”

'கல்வி ஒப்பாய்வு'(Comparative Education) என்னும் புதிய அறிதுறை வளரவேண்டும் என்பதற்காக ஐந்து வேறுபட்ட (சமற்கிருதம், கிரேக்கம், இலத்தீன்,சீனம்,ஆங்கிலம்) மொழிப்புலங்களிலிருந்து தரவுகளைத் திரட்டித் தமது ஆய்வை மேற்கொண்டு அரியதோர் ஆய்வுநூலை அடிகளார் வழங்கியுள்ளார். கருவிநூற் பட்டிகையில்,மேற்குறித்த மொழிகளுடன், செருமானிய நூல்களையும் பிரெஞ்சு நூல்களையும் கண்ணுறும்பொழுது, அடிகளாரின் உழைப்பு நம்மை மலைக்கவைக்கிறது.

திருவள்ளுவர்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் திருக்குறளைப் பற்றி அடிகளார் ஆற்றிய சொர்ணம்மாள் அறக்கட்டளைப் பொழிவு “திருவள்ளுவர்” என்னும் தலைப்பில் நூலாக வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.இப் பொழிவில்,

- 1.வள்ளுவரும் கிரேக்க ஒழுக்க இயலும்
2. வள்ளுவரும் உரோமியஒழுக்க இயலும்
3. வள்ளுவரும் புத்தரின் ஒழுக்க இயலும்

என்னும் மூன்று தலைப்புகளில் திருக்குறளுக்குத் தனித்தன்மை வாய்ந்த ஒப்பாய்வு நிகழ்த்தியுள்ளார்.

“வள்ளுவரும் கிரேக்க ஒழுக்க இயலும்” என்னும் தலைப்பிலமைந்த முதற்பொழிவில் உலக ஒழுக்க இயல் வரலாற்றினைச் சுருக்கமாகத் தமது முன்னுரையில் வழங்கியுள்ளார்.ஒழுக்க இயல் வரலாற்று வல்லுநர் ஒழுக்கத்தை,வழக்கு ஒழுக்கம்(Customary Morality),உணர்ச்சி ஒழுக்கம்(Conscious Morality),பகுத்தறிவு ஒழுக்கம்(Rational Morality) என வகுத்துள்ளமையை விளக்குகிறார்.

பண்டைத் தமிழ்மக்கள் ஒழுக்கத்தின் உணர்ச்சியில் வளர்ந்து விழுமியங்களையும் நல்லறங்களையும் பேணிவந்தனர் எனவும் மெய்யுணர்வின்

விரிந்து பரந்த வளர்ச்சிக் காலத்தில் திருக்குறள் எழுதப்பெற்றிருக்க வேண்டுமெனவும் அடிகளார் கருத்துரைக்கிறார்.

ஒழுக்க இயல் குறித்த தொன்மையான எழுத்துச் சான்றுகள் எகிப்தில் தோன்றியவை.பிதாகோதேப் என்னும் அமைச்சரின் நூலையும் அமென் ஒம்ப்பே என்பவருடைய "பழமொழிகள்"என்னும் நூலையும் அடிகளார் சான்றாகக் காட்டுகிறார்.

பிளாத்தோ,அரித்தாட்டில் ஆகியோரின் ஒழுக்கக் கோட்பாடுகளை விரித்துத் திருக்குறளுடன் ஒப்புநோக்குகிறார் அடிகளார்.இருபக்கமும் சாராமல் எதிர்ப்பண்புகளுக்கு நடுவில் நிற்கும் தன்மையது அறம் என்பது அரித்தாட்டிலின் கோட்பாடு.எடுத்துக்காட்டாக ஈகையை விளக்குவதாயின் அஃது ஊதாரித்தன்மைக்கும் உலோபியின் தன்மைக்கும் இடையில் நிற்கும் பண்பு என்பர் அரித்தாட்டில்.'வாய்மை'என்பது மிகைபடக் கூறலுக்கும் தன்னையே இகழ்வதற்கும் இடையில் தோன்றும் பொய்யாமை என்னும் பண்பு என்பது அரித்தாட்டில் வழங்கும் விளக்கம்.

"வள்ளுவரோ வாய்மையின் உச்சநிலைமையைக் கூறினாரேயொழிய அஃது இரு எதிர்ப்பண்புகளுக்கு நடுவிலியங்கும் என்று வரைந்தார் அல்லர்."என அறுதியிடும் அடிகளார்

பொய்யாமை அன்ன புகழில்லை எய்யாமை
எல்லா அறமும் தரும் குறள்: 296

எனக் குறளையும் மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

பிளாத்தோ - அரித்தாட்டில் வழங்கிய ஒழுக்கக் கோட்பாடுகளுக்கும் திருக்குறளுக்குமிடையே விரிவான ஆய்வை நிகழ்த்தியுள்ளார், அடிகளார்.

"பிளாத்தோவினுடைய அரசு இவ்வுலகில் அமையினும்,அது விண்ணுலகில் இருக்கும் ஓர் அரசின் நிழலும் படியுமாம். உண்மையான உலகம் மேலுலகிலேயே உண்டு. இங்கிருக்கும் உயிர்களும் பொருட்களும் மேலுலகில் இருக்கும் உயிர்களின் பொருட்களின் நிழற்படம். இவ்வுலகில் இருக்கும் ஒவ்வொரு பொருளிற்கும், அவ்வுலகில் குற்றமற்ற முதற்பொருள்-மூலப்பொருள் ஒன்று உண்டு. எனவே நிறைவு மேலுலகில்தான் உண்டு.இவ்வுலகில் உள்ளவையெல்லாம் குறைவுபடைத்தவை. வள்ளுவரோ மேல் உலகில் இருக்கும் ஒரு அரசினைப் படம்பிடித்து இவ்வுலகில் நிறுவ முயலவில்லை. திருக்குறளின் அரசு இவ்வுலகிற்கே உரிய அரசு. திருக்குறளின் அரசினுடைய நிறைவினை இவ்வுலகிலேயே மாந்தர் அடைகின்றனர்."

என்னும் அடிகளாரின் துணிபு அவரது ஒப்பாய்வின் விளைவு ஆகும்.

"கிரேக்கத் தத்துவ ஞானிகளின் நூல்கள் வள்ளுவர் நூலுடன் ஒப்பிடுங்கால் கிரேக்கத் தத்துவஞானிகள் மெய்யுணர்வு வல்லநர்போல் பொருளை ஆராய்கின்றனர். திருவள்ளுவரோ ஒழுக்க இயல் வல்லநர்போல் ஆராய்ந்து ஆசான்போல் மக்கள் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய அறங்களைக் கூறுகிறார்."

என்னும் ஆய்வுமுடிவு திருவள்ளுவரின் தனிச்சிறப்பை விளக்குகிறது.

“வள்ளுவரும் உரோமியஒழுக்க இயலும்” என்னும் தலைப்பிலமைந்த இரண்டாம் பொழிவு செறிவுமிக்க ஒப்பாய்வாகத் திகழ்கிறது.

“ஸ்டாயிக்வாதம், எபிக்யூரஸ்வாதம்” என்னும் இரு கோட்பாடுகளையும் விரிவாக விளக்குகிறார். மார்க்கஸ் ஒளரேலியசு, செனக்கா எனும் இரு சிந்தனையாளர்களின் கருத்துகளைத் தொகுத்து வழங்கியதுடன் வீரமாமுனிவர் திருக்குறளைச் செனக்காவின் கருத்துகளுடன் ஒப்பிட்டதனையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

ஆய்வுமுடிவாக மூன்று கருத்துமணிகளை வழங்குகிறார்.

1.பல கோணங்களிலிருந்து உரோமையர் சொல்வன்மையைப் பற்றியும் நட்பைப் பற்றியும் காதலைப் பற்றியும் யாத்த இலக்கியங்களைத் திருக்குறளுடன் ஒப்பிட்டுநோக்குதல் கூடும்.காதலையும் நட்பையும் பற்றி வள்ளுவர் கூறும் கருத்துக்கள், தன்னலம் கருதாது பிறர் நலத்திற்காகத் தம்மை முற்றும் நல்கும் வாழ்க்கையை வற்புறுத்துகின்றன.

2.உரோமையரின் காதல் இலக்கியத்தை வள்ளுவரின் காமத்துப்பாலுடன் ஒப்பிடுங்கால் வள்ளுவரின் கருத்துகள் உரோமையினும் பன்மடங்கு உயர்ந்தவையாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். *பிலவுட்டஸ்* (Plautus), *கத்துலஸ்* (Catullus), *ஓவிட்* (Ovid) போன்றவர்கள் களவையும் கற்பையும் பற்றிய உயர்ந்த கருத்துகளைப் போற்றவில்லை.

3.நாம், நம்மவர் என்ற செருக்குடன் உரோமைய ஆசிரியர் உரோமருக்குப் பயன்படும் முறையில் எழுதுகின்றனர். ஆனால் வள்ளுவரோ எல்லா உலகிற்கும் எல்லா மக்களுக்கும் பயன்படும் முறையில் தமிழோ,தமிழ்நாடோ என்ற குறிப்பேதும் இல்லாமல் உலகெலாம் தழுவுதற்குரிய பான்மையில் தம் நூலை யாத்துள்ளார்.

அடிகளாரின் இலத்தீன்மொழிப் புலமை நமக்கு அரியதோர் ஒப்பாய்வு கிடைக்க வழிவகுத்துள்ளது.

“வள்ளுவரும் புத்தரின் ஒழுக்க இயலும்”என்னும் தலைப்பிலமைந்த மூன்றாம் பொழிவில் பாலிமொழியில் இயற்றப்பெற்ற விநயபிடகம்,சூத்திரபிடகம் என்னும் தொகைநூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு திருக்குறள் ஒப்பாய்வு நிகழ்த்தியுள்ளார். சூத்திரபிடகத்தில் அமைந்துள்ள சுத்தநிபாதம் என்னும் நூல் திருக்குறளுடன் ஒப்பிடத்தக்கது என்பது அடிகளாரின் கருத்து.

“தருமபதத்துடனும் ஏனைய நூல்களுடனும் வள்ளுவரின் நூலை ஒப்பிடுங்கால் வள்ளுவரின் நூல் இல்லறத்தின் சாசனமாக விளங்குவதைக் காண்கிறோம்.”

“புத்த ஒழுக்க இயல் “Pessimism” என்னும் இயற்பண்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டது, வள்ளுவருடைய ஒழுக்கஇயலோ “Optimism” என்னும் இயற்பண்பினை அடிப்படையாகக் கொண்டது.”

என்னும் அடிகளாரின் முடிபுகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இப் பொழிவுகளின் முடிவில்

“வருங்காலத்தில் வள்ளுவரின் ஒழுக்க இயலை எபிரேயருடைய ஒழுக்க இயலுடனும் இஸ்லாமிய ஒழுக்க இயலுடனும், தர்மசாஸ்திரங்களின் ஒழுக்க இயலுடனும் சீன ஒழுக்க இயலுடனும் ஒப்பிட்டுப் பயில எண்ணி உள்ளேன்.”

என்று அடிகளார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.எனினும் அத்தகைய ஒப்பாய்வுக்குரிய சூழல் அமையாது போனது நமக்கு இழப்பே.

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் முழங்கி ஒப்பற்ற தொண்டாற்றிய இந்த அறிஞருக்கு உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத் தலைமைப் பொறுப்பை வழங்கத் தமிழ்நாட்டு அரசுக்கு மனம் வரவில்லையே! அவர் கனவுகண்ட உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் சும்பிப் போன சவலைப் பிள்ளையாக இன்று தள்ளாடுகிறதே! உலகத் தமிழ்மாநாடுகள் உப்புமா-காப்பி மாநாடுகளாகப் பயனற்றுப் போயினவே! IATR அமைப்பு தமிழறிஞர்களின் தொடர்பற்ற வெற்றுமடங்களாயினவே!

அவர் பணியாற்றிய மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவரது நினைவைப் போற்றுவாரில்லை; உலகத் தமிழ் மாநாடு தொடங்கி அவர் எழுச்சியூட்டிய மலாயாநாட்டவர் அவர் ஈழத்தமிழர் என்பதால் அவரை மறந்தனர். ஈழத்தில் அவரை எண்ணிப் பார்க்க எவருக்கும் நேரமில்லை. தாயகத் தமிழரும் புறக்கணித்தொதுக்கினர்.

வரலாறு அவர் நினைவை வரும் தலைமுறையினர்க்கு எடுத்துரைக்கும்.

தமிழ் இமயம் என அவரைப் போற்றலாம். ஆனால் அவரது தன்னலமற்ற தொண்டின் உயரத்தின் முன் இமயமும் குள்ளமாகவே காட்சியளிக்கிறது. எனவே 'தனக்குவமை இல்லாத தனிநாயக அடிகளார்' எனப் போற்றிப் புகழ்வணக்கம் செலுத்துவோம்.

(தனிநாயக அடிகளாரின் மேற்கோள்களில் இடம் பெற்ற பிறமொழிச் சொற்களும் அயல் எழுத்துக்களும் மூலத்தை மாற்றக்கூடாது என்பதற்காக தமிழ்நெறிக்கிணங்க ஒலிபெயர்க்கப்பெறவில்லை.)

இக் கட்டுரையில் கூறப்பட்டுள்ள தரவுகளுக்கு அடிப்படையாக விளங்கிய நூலடைவு :

1) தவத்திரு தனிநாயக அடிகளாரின் படைப்புகள்-(தொகு) தவத்திரு தனிநாயக அடிகளார் நூற்றாண்டுவிழாக்குழு-பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை-600 108-2013

2) தனிநாயகம் அடிகளாரின் சொற்பொழிவுகள்-உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை-600 113-2002

3) தமிழ்ப்பேரறிஞர் தனிநாயக அடிகளார்-முனைவர் ச.சு.இளங்கோ- பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை-600 108-2013

4) Complete Works of Thaninayaga Adigalar, (Compiled by) Thaninayaga Adigalar Centenary Celebration Committee, Poompuhar Pathippagam, Chennai-600 108.Vol.I

5) Complete Works of Thaninayaga Adigalar,(Compiled by) Thaninayaga Adigalar Centenary Celebration Committee, Poompuhar Pathippagam, Chennai-600 108.Vol.II